

Henriksson, Nils
Tel: 010-698 11 41
Nils.henriksson@naturvardsverket.se

BESLUT
2015-08-17 Ärendenr:
NV-05130-15

Wolf Association Sweden

Överklagande av Länsstyrelsens i Stockholms län beslut om skydds jakt efter varg, länsstyrelsens dnr 21813-28485-2015; nu fråga om begäran om inhibition

Beslut

Naturvårdsverket avslår yrkandet om inhibition.

Bakgrund

Länsstyrelsen i Stockholms län beslutade den 14 augusti 2015 om skydds jakt efter en varg i Södertälje kommun. Jakten får bedrivas från och med den 14 augusti 2015 till och med den 11 september 2015.

Länsstyrelsen beslutade med stöd av 59 § jaktförordningen (1987:905) att beslutet skulle gälla omedelbart, utan hinder av att det överklagas.

Klaganden överklagar beslutet och begär att skyddsjakten omedelbart inhiberas samt anför bl.a. följande. Trots att man har haft gott om tid på sig har fårägarna ännu inte vidtagit några som helst adekvata åtgärder för att skydda sina djur, utan anvisningar, råd och rekommendationer från länsstyrelsen har nonchalerats. Djuren har släppts tillbaka till samma oskyddade hage där det första angreppet skedde trots avrådan från länsstyrelsen. Ägarna har inte utövat tillsyn och har vägrat att stängsla enligt rovdjursförvaltningens regler. Dessutom har de tackat nej till ekonomiska bidrag samt gratis hjälp från frivilliga med stängsling och invallning nattetid. Härigenom har fårägarna brutit mot ett antal lagar och förordningar som reglerar djurhållning. Skydds jakt ska inte få ske i detta fall eftersom inga andra lämpliga alternativ har prövats. Vargarna är för genetiskt värdefulla för att jagas och en jakt skulle på så sätt skada den viktiga genetiska variationen som behövs för att vargstammen ska få en gynnsam bevarandestatus. Beaktas bör även att det finns valpar i reviret som även de är skyddsvärda. Tidigare erfarenheter visar att om man skjuter bort det ena eller båda

föräldradjuren kommer valparna med största säkerhet att bli problemvargar varvid man snarare har ökat problemet i stället för att ha åtgärdat det.

Skäl

Aktuella bestämmelser m.m.

Enligt 29 § förvaltningslagen (1986:223) får en myndighet som ska pröva ett överklagande bestämma att det överklagade beslutet tills vidare inte ska gälla.

När en begäran om inhibition prövas har Naturvårdsverket att bedöma hur sannolikt det är att det överklagade beslutet kommer att ändras vid den slutliga prövningen. För att ett beslut om inhibition ska meddelas har i praxis i allmänhet ställts upp ett krav på en tämligen hög grad av sannolikhet för att avgörandet kommer att ändras i sak. Kravet har dock satts lägre, om målet varit av sådan karaktär att det för en enskild kan antas medföra betydande olägenheter om beslutet ska gälla omedelbart och det inte finns något motstående intresse som starkt talar för att beslutet ska gälla omedelbart. Inhibition har då ansetts kunna meddelas redan när utgången i målet framstår som oviss (se t.ex. RÅ 1990 ref. 82 och RÅ 1998 not. 93).

Naturvårdsverkets bedömning

Naturvårdsverket bedömer i detta fall att det bör krävas en tämligen hög grad av sannolikhet för att avgörandet ska ändras i sak för att begäran om inhibition ska beviljas. Naturvårdsverket bedömer att det inte finns skäl för att bevilja inhibition. Yrkandet härom ska därför avslås.

Naturvårdsverket kommer senare att avgöra ärendet slutligt.

Detta beslut får enligt 58 § 1 jaktförordningen inte överklagas.

Beslut i detta ärende har fattats av biträdande avdelningschefen Rikard Janson. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit enhetschefen Maria Hörnell Willebrand, vilthandläggaren Per Risberg, juristen Nils Henriksson och sektionschefen Gunilla Ewing Skotnicka, den sistnämnda föredragande.

För Naturvårdsverket

Rikard Janson

Gunilla Ewing Skotnicka

Kopia till:

- Länsstyrelsen i Stockholms län
- LRF Mälardalen
- LRF Södermanland